

Eenzame opsluiting?

In Leviticus 13 worden uitgebreide voorschriften gegeven met betrekking tot 'tsaraät'. Deze aandoening werd vroeger wel vertaald met 'melaatsheid' of 'lepra'. Tegenwoordig is de algemene opvatting dat het niet om de ziekte 'lepra' gaat. Lepra kwam en komt niet voor in het Midden-Oosten. Het is een typische ziekte die alleen in de Tropen voorkomt. Waar het bij 'tsaraät' wel over gaat is niet bekend. Kenmerkend voor deze aandoening is dat het alleen het oppervlak betreft. In de eerste plaats de huid van mensen, maar ook leer of muren kunnen aangetast zijn.

Medisch gezien lijkt het een verzamelbegrip te zijn voor allerlei ziekten, waaronder besmettelijke. In de Joodse traditie wordt verband gezien tussen kwaadspreken en het uitbreken van deze aandoening.

In dit stukje gaat het over de mogelijk besmettelijke vorm. De priester moest onderscheiden of de aandoening échte tsaraät was, en dus besmettelijk, of een niet-besmettelijke aandoening, zoals psoriasis bijvoorbeeld.

Hierbij liet hij een week voorbijgaan om de controleren hoe de aandoening zich ontwikkelde.. Ook in onze tijd wordt vaak een tijdsperiode van een week aangehouden om het resultaat af te wachten hoe een ziekte, met of zonder behandeling, verloopt.

In Leviticus 13 (vers 4, 5, 11, 21, 26, 31, 33, 50 en 54) wordt een tijdsperiode van zeven dagen aangehouden voor een hernieuwde beoordeling.

Waar het mij hier om gaat is het volgende: Moet de persoon die behept is met deze aandoening zeven dagen in quarantaine, in eenzame opsluiting? Of wordt de aandoening zélf zeven dagen geïsoleerd bijvoorbeeld door een afsluitend verband?

De vertalingen en commentaren verschillen qua opvatting:

De NBV21, HSV, Rashi, de Soncino-uitgave, World Biblical Commentary, Maarsingh en Gispén hebben het over de persoon die geïsoleerd wordt.

De rabbijnen Vredenburg en Munk, de uitgave van Art Scroll Tanach en de uitgave van de Stone Edition (ook Joods) en 'Tora' (een Nederlandse vertaling van L. Buijs en M. Storm) denken dat het om de plaag gaat, die geïsoleerd wordt.

Eigen opvatting:

-In de Hebreeuwse tekst is steeds sprake van 'tsaraät', en niet van 'een persoon met tsaraät'.

-Bij concrete gevallen van tsaraät in Tenach (Mirjam in Numeri 12:15, vier lijdens aan tsaraät in 2 Koningen 7:3, Naäman in 2 Koningen 5 en koning Uzzia in 2 Koningen 15:5) worden deze mensen niet geïsoleerd gehouden.

Ook de met tsaraät aangedane mensen in het Nieuwe Testament zijn niet opgesloten.

Kortom: Isolatie, jazeker, maar van de kwaal en niet van mensen. Dus géén eenzame opsluiting!

Een opluchting.

Lukas de Groote, April 2024